

[Justitsministeren]

en. Som et led i disse bestræbelser har der igennem flere år bl.a. været patruljering i området af politifolk i uniform.

Politidirektøren har imidlertid oplyst, at der – også i den senere tid – har været flere situationer med vold mod polititjenestemænd, og at det derfor er nødvendigt for politiet af sikkerhedsmæssige grunde at patruljere gruppevis i området. Hertil kommer, at politiet blot ved en enkelt kortvarig patruljering i Christiania konfronteres med en omfattende kriminalitet. En nærpolitistation med – som det er praksis – ganske få ansatte vil derfor efter politidirektørens opfattelse ikke under de nugældende forhold være i stand til at bidrage til en løsning af de politimæssige problemer i Christiania.

Spørgsmålet om, hvorvidt det eventuelt på et senere tidspunkt er hensigtsmæssigt at etablere en nærpolitistation i eller i tilknytning til Christianiaområdet, må efter politidirektørens opfattelse afhænge af, hvilken løsning man finder frem til med hensyn til det igangværende arbejde i regeringens Christianiaudvalg vedrørende en normalisering og lovliggørelse af forholdene i det pågældende område.

Jeg kan i tilslutning til det af politidirektøren anførte oplyse, at justitsministeriet vil være opmærksom på spørgsmålet om etablering af en nærpolitistation i eller i tilknytning til Christianiaområdet i forbindelse med de igangværende overvejelser om en normalisering og lovliggørelse af forholdene i Christiania.

Spm. nr. S 556

Til *landbrugsministeren* (17/1 86) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at når der sker videresalg af alligevel ikke benyttede eksproprierede landbrugsarealer, så skal dette videresalg ske under hensyn til reglerne i landbrugsloven?«

Begrundelse

Der henvises til svar fra ministeren (S 448) af 9. januar 1986. I svaret fra ministeren, side 2, afsnit 3, skriver man, at erhvervede landbrugspligtige arealer, der ikke medgår til ekspropriationsformålet, skal afhændes af den eksproprierende myndighed i overensstem-

melse med reglerne i landbrugsloven. Men hvorledes forholder det sig så for selve det stykke jord, der var bestemt for ekspropriationsformålet, men som alligevel aldrig blev færdiggjort? Dette areal må der vel så gælde de samme regler for.

Svar (31/1 86):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Spørgsmålet må besvares bekræftende, jfr. landbrugsministeriets cirkulære nr. 181 af 21. oktober 1981 om forholdet til landbrugsloven, når offentlige myndigheder erhverver dele af landbrugsejendomme ved ekspropriation eller i henhold til lovbestemmelser om overtagelsespligt. Arealer, der ikke er blevet anvendt til ekspropriationsformålet, kan imidlertid f.eks. ved hel eller delvis gennemførelse af større jordarbejder være blevet således uegnet til landbrugsformål, at det må anses for urealistisk at opretholde et krav om afhændelse til landbrugsformål.

Spm. nr. S 557

Til *landbrugsministeren* (17/1 86) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor længe den regel gælder, der påbyder den eksproprierende myndighed at afhænde landbrugspligtige arealer, der ikke er benyttet til ekspropriationsformålet, i overensstemmelse med reglerne i landbrugsloven?«

Begrundelse

Er det f.eks. amtskommunen, der er den eksproprierende myndighed, kan den sælge jorden videre til f.eks. en kommune, når reglerne i landbrugsloven overholdes. Hvis man forestiller sig, at kommunen videresælger til privat side, gælder reglerne i landbrugsloven da stadig, eller kan kommunen sælge til hvem den vil uden at tage hensyn til disse regler?

Svar (31/1 86):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Den i spørgsmålet nævnte regel er generelt gældende uden tidsbegrænsning og ikke kun i et bestemt åremål.